

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET
Postboks 8007 Dep.
0030 Oslo

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2006/01509	Doknr.: 13
Mottatt: 16 JUN 2006	LP/HP
Saksbeh.: TKN	5650
Kopi:	

Oslo, 15. juni 2006
Vår ref: DOK-2006-02073

Deres ref:

HØRING. FORSKRIFT OM TOLLNEDSETTELSE FOR LANDBRUKSVARER SOM GJENINNFØRES ETTER BEARBEIDING I UTLANDET

Vi viser til Deres brev av 11.5.2006.

I utgangspunktet kan vi ikke se behov for å endre forskriften. Hensikten med forskriften har vært å styrke norsk næringsmiddelindustri, men vi synes den tid forskriften har virket er for kort til at man kan trekke konklusjoner for så vidt gjelder virkninger. Det forhold at det er tiltakende bruk av ordningen viser bare at ordningen virker etter intensjonen, og kan ikke være noe argument for å avvikle ordningen, slik forskriftsforslaget i realiteten innebærer.

En av de angivelige negative erfaringene med ordningen er at det i det siste halvåret er gitt tillatelse til utenlandsk bearbeiding og gjeninnførsel av 10.000 tonn kjøtt. Dette tallet er sterkt misvisende, og det er grunn til å stille spørsmål om hvorfor akkurat dette er valgt som dokumentasjon på noe som skal oppfattes som en negativ utvikling. Det ville være langt mer relevant for å illustrere bruken av ordningen, å se på mengden gjeninnført vare. Statistikken fra Statens landbruksforvaltning viser for siste halvår en gjeninnførsel på ca 1950 tonn (1945799 kg). Dette er således ikke i nærheten av de 10.000 tonn nevnt ovenfor.

Konsekvensen av en gjennomføring av forskriftsforslaget vil være så godt som helt stans i bruken av utenlandsk bearbeiding fra Norge. Dette vil naturligvis være svært negativt for bedrifter som har investert betydelige beløp for å tilpasse seg dagens forskrifter. Det finnes mange eksempler på slike. På toppen av dette er det eksempler på at slike investeringer er gjennomført med bistand fra Innovasjon Norge. Således har vi en situasjon der statlige midler benyttes til å fremme en næringsaktivitet som staten selv vil stanse.

Forskriftsforslagets krav om at bedriften produserer 95% av produktsegmentet for å kunne gjeninnføre for å få ønsket bredde i sortimentet, vil si at det bare er samvirkeforetakene som er store nok, og dermed har ressurser, til å kunne benytte seg av ordningen. Åpenbart vil en gjennomføring av forslaget til nye forskrifter bety at konkurransen i kjøttmarkedet blir redusert.

For norske bønder betyr trolig forslaget ingenting idet de har sikret sin avsetning. Næringsmiddelindustrien og handelen som industriens kunde, derimot, er avhengig av

langsiktighet som går langt utover det ene året nåværende forskrifter har vært gjeldende. Det er ikke slik at man investerer i nye anlegg eller nye innkjøpsmønstre der perspektivet bare er et år.

Foreliggende forslag er fremmet uten at det er dokumentert noen negative effekter verken for bønder, industri, handel eller forbrukere. Det er heller ikke lagt inn i forslaget noe om overgangsordninger for de bedrifter som har tilpasset sin produksjon og sine innkjøp i tiltro til at det føres en viss kontinuitet på området.

Med henvisning til ovenstående ber vi om at forslaget trekkes slik at gjeldende regler kan praktiseres videre, og slik at det er mulig å tilegne seg konkrete erfaringer med gjeldende system.

Vennlig hilsen

**HANDELS- OG SERVICENÆRINGENS
HOVEDORGANISASJON**

Thomas Angell
Direktør